

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับเฉพาะคนไทย

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ตั้งวาทย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับ
เฉพาะคนไทยเพิ่มขึ้น

พระมหากษัตริย์อัสัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติช่วยอาชีพและวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดอาชีพและวิชาชีพไว้สำหรับเฉพาะคนไทย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ อาชีพและวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในใบแนบท้าย
พระราชกฤษฎีกานี้ กำหนดให้เป็นอาชีพและวิชาชีพสำหรับ
เฉพาะคนไทย ในทุกท้องที่แห่งราชอาณาจักร

มาตรา ๔ บุคคลใดซึ่งมิใช่คนไทยประกอบอาชีพหรือ
วิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ อยู่แล้วในวันที่พระราช
กฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นๆ ต่อไป
ได้อีกหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ-
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนะรัตน์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

ใบแนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดอาชั้พและวิชาชีพ.
ไว้สำหรับเฉพาะคนไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓

- (๑) การเลี้ยงไหม
- (๒) การทำผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเส้นไหม
- (๓) การทอผ้าไหม

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ประชาชนคนไทยได้เคยทำการอาชีพเกี่ยวกับการเลี้ยงไหม การทำผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับไหมและการทอผ้าไหมมาแต่โบราณกาล จึงสมควรกำหนดอาชั้พและวิชาชีพการเลี้ยงไหม การทำผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับไหม และการทอผ้าไหมไว้สำหรับเฉพาะคนไทยเพิ่มเติมขึ้น เพื่อรักษาศิลปวัฒนธรรมและมรดกฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนชาวไทยให้มั่นคงถาวรและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

LIART